

Zawod.

Što přisłowa su? Wo tom by so wulki traktat napisać dał. Žadyn wo přisłowach spisaćel dospołneje definicije nima, ani tež jenički Němc. A serbski lud často to abo wone prajidmo přisłowo mjenuje, kotrež žadyn professor za žane nima. To wukhadža z toho, zo so wuraz „přisłowo“ pak druhdy we wuzkim, pak druhdy we šěrokim zrozumje trjeba.

Jeni džě mjenuja kóžde wuhrono tak, we kotrymž so něšto něčomu přirunuje, kaž w prajenju: „Słowo kaž wo-rjeh.“ Druzy pak sebi tež tajke husto słyšane hrónčka, kaž na př.: „Jemu so zda, zo jom' kral swinje pase“, za prawdžite přisłowa waža.

A někotři wšitke kuše wusłowa z někajkimžkuli přirunom do přisłowow liča, jako te wurazy: „Liški honić“, „z móš-nje jěsć“, „mudreho pasć“ a kopicy druhich.

Z druheje strony nam praja, zo za tajkele sady a sadki ma přisudk „přisłowa“ přez měru wobšěrnny zmysł, a zo za prawdžiwe přisłowa jenož te krótke ludowe wuhrona plaća, kiž su ze zhonjenjow wšědneho žiwjenja wušle a k powučowanju słuža. A jenož runje w tej mysli je wusłowam tutychle knižkow přisudk „přisłowa“ daty. Te stoternje druhich wusłowow z metaforiskim razom su do druheje zběrki zebrane, kotraž — da-li Bóh — přichodnje wuńdže.

Přisłowa a přisłowne hrónčka a wusłowa, tu w ćišću wozjewjene, maju wšitke swój narod w ludowej duši a swoje nałożowanje w ludowym erće. Někotre słyšiće z rědka, z wjetša wšitke pak často. Wšelake słyšach we wšelakej drasće, we wšelakim zestajenju; njejsym pak wšitke te varianty zapisał, ale sym jenož te jich wurazy tu podał, kotrež so najbóle za serbske wucho hodža, abo kotrež so najčasćišo we rće